

**Saarna 13.8.2017 Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa (10.sunn.. helluntaista)
Mat. 25:14-30 Palvelijoille uskotut rahat**

Päivän evankeliumi on Jeesuksen kertoma vertaus taivasten valtakunnasta. Edellä Jeesus on kertonut vertauksen viisaista ja tyhmistä morsiusneidoista sekä hyvästä ja huonosta palvelijasta. Koko Matt. 24-25 on Jeesuksen puhetta viimeisistä ajoista! Päivän evankeliumitekstissä puhutaan erityisesti elämästä Jumalan valtakunnassa. Kristityn koko elämä on palvelua.(KO 85) Lähimmäistä palveleva rakkaus on hengen hedelmistä ensimmäinen.

Jeesus tahtoo varoittaa kaikkia siitä, että niitä jotka eivät valvo uskossa, kohtaa kerran viimeisellä tuomiolla joutuminen pimeyteen ja vaivan paikkaan. Evankeliumikirjoissa kuvataan monissa kohdin sitä, miten Jeesuksen toinen tuleminen on yllättävä tapahtuma. Jumalan rakkaus tahtoo varoittaa ihmistä synnin vaaroista ja synnin palkkana seuraavasta iankaikkisesta kuolemasta. Ihmiselle voi kuolema koitua kolmella tavalla turmioksi. Ensinnäkin ihminen voi olla hengellisesti kuollut. Uskon yhteyttä elämän antajaan Jeesukseen Kristukseen ei silloin ole. Silloin ei myöskään ole yhteyttä Kristuksen ruumiiseen eli seurakuntaan, joka on pyhien yhteys. Tällaisella sieluntilalla elävää ihmistä Jumala kutsuu etsikkoaikana parannuksen askelille ottamaan vastaan Jumalan suurin lahja: iankaikkinen evankeliumi Jeesuksessa Kristuksessa. Siinä epäuskoiselle vakuutetaan, että synnit on anteeksi annettu Kristuksen ansion tähden ja Jumalan viha on sovitettu Jeesuksen veren vuodatuksessa. Sovintosuarnassa tämä evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta lasketaan ihmisen eteen uskolla vastaanotettavaksi. Tällöin ihmiseltä ei Jumalan puolelta odoteta muuta kuin nöyrytmistä parannukseen ja sydämen luottamusta ja uskoa hänen lupauksiinsa. Jeesus lähetti omansa saarnaamaan parannusta ja syntien anteeksiantamusta hänen nimessään. Ne jotka ottavat evankeliumin uskolla vastaan uudestisyntyvät ylhäältä Pyhän Hengen voimasta ja pääsevät kerran uskollisten palvelijoiden tavoin kokemaan ilojuhlan, johon Jeesus vertauksensa hyvät palvelijat kutsui.

Toinen kuolema on ajallisen elämämme päätös. Elinpäivämme ovat yksin Jumalan tiedossa. Elämme jokainen kuoleman varjon maassa, jossa kaikki on katoavaista paitsi Jumalan sana ja Jumalan valtakunta. Paavali kirjoittaa, että kaikki nousevat ylös haudoistaan paitsi ne, jotka ovat Jeesuksen tullessa sillä hetkellä täällä ajassa elävinä. Heidät, jotka silloin uskovat, temmataan tuuliin ja pilviin Herraa vastaan. Mutta sitä hetkeä ei tiedä kukaan muu kuin taivaallinen Isä, Kaikkeuden Luoja ja elämän ylläpitäjä. Hänen sanansa varassa lepää koko maailma. Kun Jumala ottaa sanansa pois, koko maailma katoaa.

Kolmas kuolema on iankaikkinen ero Jumalasta. Se koituu niiden osaksi, jotka ovat kuolleet tästä ajasta epäuskossa. Jeesuksen kertomus rikkaasta miehestä ja köyhästä Lasaruksesta opettaa meille sen, että ihmisen on tehtävä parannus täällä armon ajassa. Lasarus pääsi Aabrahamin helmaan, mutta rikas mies joutui vaivaan. Rikkaalle miehelle vastattiin, että heidän välillään on suuri juopa, jota ei voi ylittää.

Viime sunnuntain evankeliumitekstissä Jeesus puhui kahdesta portista ja kahdesta tiestä. Jeesus kehotti menemään sisään ahtaasta portista, sillä se vie elämään. Lavea portti, josta monet menevät, johtaa lavealle tielle, mutta se päättyy kerran kadotukseen.(Matt. 7:13-14) Jeesus kehottaa Henkensä kautta tänäänkin käymään jokaista sisälle ahtaasta portista kapealle elämän tielle. Sillä tiellä Hän tahtoo varjella lapsiaan tämän maailman keskellä.

Palvelijoille isäntä antoi hoidettavakseen koko omaisuutensa. Taivasten valtakunnan kansalaisilla on Pyhän Hengen pappeina osallisuus valtakunnan ”tiedon ja taidon aarteisiin”. Ylösnoussut Jeesus lupasi palauttaa opetuslastensa mieliin kaiken sen, mitä hän oli heille opettanut. Jeesuksen vertauksen palvelijoille uskottiin hoidettavaksi isännän omaisuutta eri kokoisia määriä. Yksi sai viisi talenttia, toinen kaksi ja kolmas yhden. Talentti oli noin kahdenkymmenen vuoden rahapalkka. Ei ollut kyse

vähäpätöisestä tehtävästä. Talentit voidaan ymmärtää hengellisessä mielessä lahjoiksi tai tehtäviksi Kristuksen seurakunnassa. Kristuksen seurakunnassa sen jäsenillä on erilaisia tehtäviä. Kaikki tehtävät ovat kuitenkin samanarvoisia. Kaikki palvelijat ovat Kristuksen lähettäjiä. (Mark. 16:14-16, 1. Piet. 5:2)

Ensimmäinen ja toinen palvelija olivat uskollisia vähässä, mutta kolmas kaivoi talenttinsa maahan. Viimeinen palvelija siis peitteli saamansa lahjan ja tehtävän piiloon isännän ankaran kohtelun pelossa. Tämä palvelijan käytös ja ratkaisu sai matkaltaan palaneen isännän vihastumaan. ”Sinä kelvoton ja laiska palvelija!” Isäntä sai kyllä omansa takaisin, mutta talentilla ei oltu tehty mitään. Siitä ei ollut kenellekään mitään hyötyä, koska se oli maassa piilossa. Siksi isäntä käski ottaa ainoan talentin palvelijaltaan pois ja käski antaa sen palvelijalle, jolla oli kymmenen talenttia.

Tässä on vakava varoitus kaikille Jumalan armahtamille hänen palvelijoilleen: Jumala tahtoo, että hänen antamansa lahjat tulevat näkösälle, että ne kasvaisivat korkoa – ei sen tähden, että uskova sillä saisi korottaa itseään muiden palvelijoiden keskuudessa, vaan sen tähden, että Jumalan tahtoa ja kunniaa niillä kirkastettaisiin. Ennen muuta taivaallinen Isä tahtoo, että kukaan hänen palvelijansa ei häpeäisi evankeliumia ja luopuisi sen käytöstä. Usko tekee rakkauden kautta työtä Jumalan kunniaksi. Joka kieltää uskon, häneltä jäävät myös uskosta seuraavat rakkauden työt tekemättä. Näin kävi Jeesuksen vertauksen kolmannelle palvelijalle. Hänet heitettiin ulos palveluspaikastaan, hän ei saanut enää olla isännän palvelijana. Jeesuksen sanat viittaavat ilmiselvästi kolmanteen kuolemaan, josta edellä jo puhuin. Palvelijalla oli puheessaan samanlainen vaativa mieli kuin Jeesuksen tuhlaajapoika vertauksen vanhemmalla veljellä. Hän eli lain alla eikä ymmärtänyt Jumalan armojärjestystä, jossa syntiselle, kaiken rikkoneelle ja särkeneelle, mutta niitä katuvalle, annetaan armosta kaikki anteeksi. Taivaallisen Isän sydän on täynnä sulaa armoa, laupeutta ja rakkautta syntistä ihmistä kohtaan. Kukaan ei pelastu palvelemalla, vaan kun olemme työmme tehneet, saamme todeta Jeesuksen sanoin, olemme tehneet vain sen, mitä meiltä odotettiin. Työnantaja on kristitylle armollinen. Armoneuvot kantavat ja Jumalan seurakunnassa hoidetaan armolla ja totuudella. Evankeliumi puhdistaa vaelluksen jalkoja ja vahvistaa askeleita uskon tiellä.

Kolmannen palvelijan tehtävät annettiin toiselle toimellisista palvelijoista. Jumalan valtakunnan työ jatkuu uskollisten palvelijoiden kautta Jumalan työnä. (Ps. 127:1-2) Ensimmäisen palvelijan työ kantoi hedelmää: viidestä talentista kertyi yhteensä kymmenen talenttia. Toisen palvelijan kaupankäynti kaksinkertaisti myös isännän omaisuuden. Toteutui se, mistä Jeesus toisaalla puhui: Jumalan sanan siemen kantoi 10:n, 50:n ja jopa 100 kertaisen sadon. Tämän palvelijat saivat kuulla isännän todetessa Jeesuksen vertauksessa: ”Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi, tule Herrasi ilojuhlaan!” Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa on tärkeä asia. Rohkaistu ystävä uskomaan omalle sydämellesi evankeliumin lupaus: kaikki synnit saa uskoa anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Näin saat uskoa myös viestimien ääressä oleva kuuntelija. Jeesuksen nimeen, amen.